

Núm. 97

Any XXV

DESEMBRE 2009

Els Lluïsos d'Horta

LES CUNYADES



CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia.....	2
La Junta informa.....	3
El nostre Consiliari.....	4
Una mica de tot.....	5
Entrevista.....	8
Notícies.....	10
Vida de les Seccions.....	12
Aquest món tan nostre.....	18

Equip tècnic:

Dora Serra i Espada
Coordinació

Quim Casals i Campmany
Correcció de text

Salvador Casals i Gausachs
Compaginació

Han col·laborat en aquest número:

Antoni F. Araujo	Junta Directiva
Dora Serra	Manel Ferrer
Ernest Sitjà	Maria Franquesa
Ferran	Mateu Terrats
Jordi Lorente	Quim Casals
Josep Magrans	Salvador Casals

BALADA DE LA SETMANA

*El dilluns
trèmula primala!
Ens veiem, i ens trobem junts
a l'escala.*

*El dimarts,
les postures, les amigues...
Espineta d'arc,
penes i fatigues.*

*El dimecres
ja no sé
si m'estimes o m'execres;
clavellet del meu carrer.*

*El dijous
enfilem les coses dretes;
quatre sous
de rialletes.*

*El divendres
la mirada em fa que sí.
Llavis tendres,
que sereu o no per mí?*

*El dissabte
tot camina arrengherat...
Si el cor capta,
va olorant la caritat.*

*El diumenge,
violeta, cafè i rom...
Al meu braç ella es repenja
í... ja hi som!*

Josep M^a de Sagarra

Un nou any per davant

Ja estem acabant un altre any i el nostre desig per al proper any és poder continuar i intentar millorar la nostra tasca de fer activitats que ens ajudin en el nostre creixement personal i col·lectiu.

Tenim activitats noves, com ara els Vespres de Jazz o la iniciació a l'excursionisme que ens estant aportant noves vies per arribar a d'altres persones.

També anem creixent amb cursets i tallers; l'oferta de les nostres activitats actualment és molt variada.

Tenim un gran capital de persones que saben engrescar i il·lusionar-ne d'altres per a assolir aquest objectiu. En totes les seccions sempre hi ha algú que "tira del carro" i fa que la resta el puguem seguir.

Des de la junta volem agrair aquesta tasca que fan molts socis, amb el seu granet de sorra o amb la seva "muntanya"...

Aquests any tornem a tenir un soci que ha estat reconegut per tota la feinada que fa tant a casa nostra com al barri. Estem parlant de la Josefina Valcarcel. En la nostra entitat ara és la responsable de la secció de manualitats, mestra de costura i col·laboradora en tot el que faci falta, i ha estat membre de la junta durant una pila d'anys. Ha rebut el premi Horta-Guinardó que concedeix el districte.



Moltes felicitats Josefina!

Esperem que en aquests propers dies donar a conèixer una nova imatge corporativa. Ja tenim oficialment reconegut el nom de LLUÏSOS i ara cal anar oficialitzant aquest nom.

Jornada de Reflexió

La Federació d'Ateneus, entitat a la qual estem associats, ha estat organitzant durant aquest darrer any el 5è congrés d'Ateneus de Catalunya. Nosaltres hem estat representats per dos socis en les diferents trobades, en les quals s'ha debatut com són els Ateneus avui dia i com han de ser en un futur.

Ara ens cal analitzar a nosaltres com volem que sigui la nostra entitat en un futur.

Per això, estem preparant una **Jornada de Reflexió** on ens adreçarem tots plegats una sèrie de preguntes, qüestions i reflexions pel que fa a l'entitat, les seves finalitats i les persones que la formen i que ens permetin seguir el camí que creiem ha de ser el més adient.

Tots els detalls, així com la data de celebració de la jornada, els comunicarem properament.

També us demanem que preu atenció a la nostra web: <http://www.lluisoshorta.cat> on, oportunament, donarem més detalls de la jornada, com també la possibilitat de conèixer i respondre les preguntes a debat.

Esperem la vostra col·laboració perquè, en definitiva, sou vosaltres, tots els socis i simpatitzants, els vertaders motors dels Lluïsos.

Endavant, doncs, amb il·lusió i ganes.

La Junta

Fisioteràpia&Rehabilitación

Para todo tipo de raquialgias, esguinces, contracturas, dolores musculares.



Fisioterapeuta a domicilio
MABEL FERNÁNDEZ RUIZ
Núm.col. 8147

Tel. 686 76 31 31
Tel. 93 429 18 74



Davant la corrupció

Observant la manera de relacionar-nos les persones ens adonem que sovint hi predomina, de forma més o menys visible o dissimulada, l'afany de domini. Això es manifesta en l'àmbit de la vida de la parella i la família, en el món del treball, en les empreses, en les institucions culturals i esportives, en les comunitats religioses, i en el món dels partits polítics i en les diverses administracions on exerceixen la seva activitat. Quan algú es deixa portar per aquest afany les altres persones, i les mateixes institucions, no són més que purs objectes o eines útils, i no són valorades sinó en la mesura que, voluntàriament o per força, es posen al servei dels propis interessos de prestigi, d'èxit, d'enriquiment o de poder. Les notícies quotidianes ens ho confirmen: violència de gènere, *mobbing* laboral, abusos de tota mena, xantatge, i tot el que inclou el concepte de corrupció: amiguisme, apropiació indeguda, desviament de fons, us d'informació privilegiada, falsedat, prevaricació

Poc a poc es va estenent una sospita generalitzada envers els que ocupen càrrecs

de responsabilitat, de direcció o d'autoritat, que deriva fàcilment cap a una certa desmoralització col·lectiva. Quan aflora un cas de corrupció, que afecta persones més o menys conegudes en qualsevol dels camps de la vida social, política o religiosa, fàcilment pensem: *tots són igual i tots fan el mateix*. Però no hauríem de perdre de vista que pot haver-hi i de fet hi ha maneres d'exercir l'autoritat, la direcció o la responsabilitat que no s'identifiquen amb l'afany de poder i de domini, sinó que responen a una sincera voluntat de servei. Si no fos així, qualsevol forma de vida social seria inviable, i només quedaria com a sortida un individualisme radical que d'alguna manera sembla que es va imposant.

Cal mantenir certament una actitud crítica de denúncia i condemna de tot el que suposa corrupció; però no hem d'oblidar que en el fons del problema sempre hi ha una qüestió d'ètica personal, i en aquest sentit cal que tots estiguem atents a la nostra manera d'actuar en els camps en que exercim alguna parcel·la, per petita que sigui, d'autoritat o de responsabilitat.

Mateu Terrats i Oliver



Festa Major

Cursa d'Andròmines

El diumenge 20 de setembre l'andròmina dels Lluïsos d'Horta **Hortensis Quadrigae** va guanyar el **primer premi** del concurs de velocitat a la Cursa d'Andròmines de la Festa Major d'Horta.



El nostre ORNI (Objecte Rodant No Identificat) era una quadriga romana. Els socis participants en la cursa i guanyadors en nom dels Lluïsos d'Horta son:

- **Aina Purroy**
- **Àngel Teno**
- **Cecília Font**
- **Oriol Purroy**
- **Rubén Albacete**

L'andròmina va fer la baixada en un temps rècord de 18 segons.

Moltes felicitats als participants!!!

Si voleu veure més fotografies de la cursa (i de moltes coses mes), visiteu la Web dels Lluïsos: <http://www.lluisoshorta.cat>

S. Casals



H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 – Telèfon 93 357 65 54 – 08032 BARCELONA

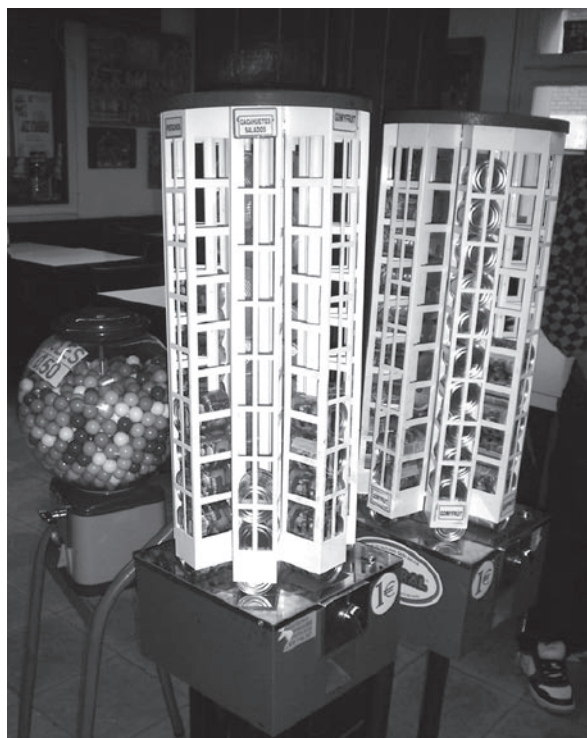
Racó dels Lluïsos

La fotografia del butlletí 96, correspon al racó de les joguines, del bar.

Guanyadora: **Sònia Basco Lara**

Pot recollir el premi a la secció de Fotografia.

Endevineu el nou racó:



Quan em diuen que sóc massa vell per fer una cosa procuro fer-la de seguida.

Pablo Picasso

No n'hi ha prou en saber, també cal aplicar. No n'hi ha prou en voler-ho, també cal fer-ho.

Johann Wolfgang Goethe

A vegades sentim que el que fem només és una gota al mar, però el mar seria menys si li manqués una gota.

Una gran malaltia és no ser ningú per a ningú.

Teresa de Calcuta

Mots encreuats-2

HORIZONTALS

1. La Maria i la Núria n'han estat les nostres.
2. El del Carmel s'ha fet famós / Ho diem quan volem saber el lloc.
3. La més vibrant / Danyar un animal o persona perdent el cap / Palíndrom de som-hi!
4. Les venien a la taquilla en l'època franquista / Riu sense vocals.
5. A Matas i Ramis n'hi acostuma a haver d'electorals (al revés) / Fan que tot surti malament (fins i tot aquesta ha sortit al revés).
6. Senyors sense muda / Retre culte a un dels puntals del Butlletí (al revés)
7. Nota musical més femenina / Ni el Nord, ni el Sud, ni l'Oest / Perdés la vida (al revés).
8. La secció d'excursionisme, només fa que organitzar-ne.
9. Segona vocal / Poden ser de persones i d'animals balladors (al revés).
10. Entre la R i la T / Mossèn Terrats el fa servir per a aspergir-hi aigua beneïda / Crit per aturar el plantígrad que ve (al revés).

VERTICALS

1. Soci número 1 fins el 29 de març de 2008 (nom i primer cognom coincidents amb els d'un manaia de la VAI) / Símbol del superheroi per excel·lència.
2. Tractament de senyor (al revés) / Per a ser soci de la Societat Espanyola d'il·lusionisme n'has de passar un (al revés).
3. Nom del president de la secció del 9 horitzontal (al revés) / Primera lletra del logotip dels Lluïsos / Última lletra del logotip dels Lluïsos.
4. Arenes / Utilitzi.
5. Una Maria escapçada / Drets, rígids.
6. El llances al bar del centre per a la diana / La més vibrant / Monja alterada.
7. Determinant masculí / Dona no militar de la mateixa terra (al revés).
8. Al Teatre Nacional de Catalunya han perdut el teatre / Mena de fums que impedeixen la visibilitat tot pujant o baixant del Tibidabo (al revés).
9. Creu / Escala de pintor / Històric del centre que s'ocupava del cinema, jo sempre l'he dit en plural.
10. L'Edgar que atemoreix més (al revés) / "Unas casas".
11. Primer cognom no massa breu de l'articulista "d'aquest món tan nostre" (al revés) / El mateix donut dels primers mots encreuats i al mateix lloc.

© Ferran

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2									■		
3		■					■	■	■		
4									■	■	
5						■					
6					■						
7			■	■	■	■					
8											■
9	■		■								■
10		■						■	■		



Tintoreria Industrial
PENALBA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vesir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44



Una mica de gramàtica

Verbs

És pesat parlar de verbs, però són tan necessaris per poder-nos entendre!

Els verbs s'utilitzen de la mateixa manera en català, en castellà com en totes les llengües llatines. Per tant, no val a dir que ens compliquem la vida en català. Ens la compliquem en qualsevol llengua.

No divaguem i anem per feina. Mirarem de fer-ho ben senzill. El verb és una categoria lèxica que ens especifica persones i temps. El verb, una paraula, es divideix en radical (el començament d'aquesta paraula) i terminació (l'acabament) per exemple: CANTAR. El radical és CANT i la terminació és AR. Així en tots els verbs. Quan conjuguem un verb sempre usem el mateix radical i juguem amb la terminació, que va variant segons la persona i el temps. Els repartim en tres categories: AR, ER o RE, i IR. Els més usuals són els de la 1a categoria, els acabats en AR. Parlem-ne una mica.

Posem l'exemple del verb CANTAR:

En present direm. Jo CANT-o, tu CANT-es, ell CANT-a, nosaltres CANT-em, vosaltres CANT-eu i ells CANT-en.

El mateix estil usarem per tots els verbs acabats en AR, com menjar, jugar, mirar, creuar, guaitar, etc.

Atenció: no canvieu el radical de: muntar, afaitar, tancar, disfressar (sentim a dir *està tencat*, i cal dir TANCAT)

Una mica més:

TRENCAR, vol dir rompre a trossos una cosa dura.

ESTRIPAR, és esquinçar o fer a trossos un paper o un teixit en una estirada.

LLANÇAR: és fer anar una cosa enlaire amb fort impuls.

LLENÇAR, és tirar una cosa a terra o a qualsevol lloc (paperera, contenidor, escombraries) per desfer-se'n.

Dora Serra

Uns quants refranys

Hoste i peix, als tres dies pudeix.

Amb paciència i saliva li ho feia un elefant a una formiga.

Qui es pensa saber massa, té el cap de carbassa.

Llengua muda mai no fa batuda.
Un mosquit espatlla un orgue.
Abans de fer una cosa pren consell, si és perillosa.
El bon drap a la caixa es ven.
El beure no fa set.
Secrets davant la gent mostren poc enteniment.
Dos homes i una muller, no pot ser.
Qui té migranya, dormint s'apanya.
Per fer tard no cal córrer, que el temps passa i la mort ve.
Té ventura qui la procura.
Més val portar a la mà el que vols guardar.
Hem perdut el sentit dels signes i dels mites. El mite és una expressió de fe.
Llops amb pell d'ovella no porten esquella.
De tal buc tal eixam.
Gent jove, pa tou.

L'Esbart Folkloric celebrarà la **ballada de Nadal** el 13/12/2009. A les sis de la tarda, al nostre teatre. No us ho perdeu!

Loteria de Nadal 61695

Aquest any, toca la primera
Ho necessitem!

Dimonis i Pastorets

Dissabte dia 19, a les 18h
Diumenge 20, a les 12h i 18h
Nous actors i actrius, noves sorpreses!

SOLUCIÓ ALS MOTS ENCREUATS -2

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	P	R	E	S	I	D	E	N	T	E	S
2	E	S	V	O	R	A	N	C		O	N
3	R		E	R	I	R			A	P	A
4	E	N	T	R	A	D	A	S			R
5	S	E	S	E	M		N	E	F	A	G
6	O	M	E	S		R	A	R	O	D	A
7	L	A			E		S	I	R	O	M
8	E	X	C	U	R	S	I	O	N	S	
9		E		S	T	R	A	B	S	E	
10	S		H	I	S	O	P			S	O

Rectificacions

A l'entrevista feta a la Carme Homar en el butlletí número 96, us mostràvem aquesta fotografia pertanyent a l'obra *Anna Sullivan*. L'Anna és la que porta ulleres i a sota



hi ha la Carme Homar, que era una de les nenes orfes que cantaven: *sovint em sento com un arbre perdut, tan lluny de la llar...*

Aquesta comèdia que tot els grans recordem perquè va deixar empremta, *l'Anna Sullivan*, de William Gibson, la van representar als Lluïsos, els dies 23, 25, 26, 30 de desembre del 1973 i l'1 de gener del 1974. Dirigia la part escènica en Daniel Cabré i Salvat i l'artística, en Pere Torelló Cabré i l'Armand Calafell Jorquera. L'Anna Sullivan era la Montserrat Marí i la Helen Keller, la Teresa Dordal. Totes dues van fer una meravellosa interpretació. En van parlar els diaris: *El Mundo Deportivo, Telexprés, El Correo Catalán, La Hoja del Lunes, el Noticiero Universal, Diario de Barcelona...* En va fer una presentació molt lloable en Josep Urdeix. Això demostra que l'obra va ser espectacular.

Un altre punt d'aquesta entrevista és quan la Carme em parla de la seva família, el seu marit i els seus fills.

Com que jo sóc una persona de "certa edat", a la Carme li va semblar que ubicaria el marit anomenant el seu avi pel sobrenom de Pepet Filets. El vaig ubicar de seguida perquè a mi encara em sonen els sobrenoms de cases i persones de l'antic poble d'Horta. La "relliscada" que vaig cometre va ser no dir el nom

sencer de l'avi, el senyor Josep Grau i Mariné, molt considerat i estimat pels socis de "certa edat" d'aquesta Casa.

Us parlaré de sobrenoms:

Fa molts, molts anys, quan Horta era un petit poblet del afores de la ciutat de Barcelona, la majoria de masos, cases i persones eren conegudes amb sobrenoms, de vegades vexatoris, altres vegades curiosos. Encara en queden alguns en la actualitat, tot i que Horta ha crescut tant que la gent jove no en sap res d'aquestes manies, que per cert, hi són a tots els pobles. Per exemple, al carrer Horta tenim el restaurant de can Xicus, un sobrenom que aneu a saber qui li va posar. Al mateix carrer, quasi a tocar de la riera o carrer Tajo, hi ha cal Parrenyo i enfront tenim can Massana. Recordo noms de cases

com can Blai, cal Notari, can Papanaps, can Baliarda, can Bullit... I sobrenoms de persones com ara en Pates, el Llauner, el Moreno, el Frare, la Bugadera Rica, la Marrana, la Cigronaire, en Llepa, en Pepet Filets, en Candro, la Margarida del Bacallà, el Mitja burilla, el noi de les Garrafes... A tots ells dedico un record d'elogi i enyorança.

Ara permeteu-me que parli del senyor Josep Grau.

El senyor Grau era pelleter d'ofici i les seves mans eren hàbils i destres. A banda de l'ofici, tenia vocació de floricultor: es va dedicar al cultiu de roses i a fer meravelles amb aquestes boniques flors. Tant ell com la seva filla Teresa es van guanyar el respecte i l'admiració dels floricultors, tant del Maresme com del Baix Llobregat. A casa de la Teresa hi podem contemplar una colla de trofeus guanyats en concursos i exposicions de roses.

I vet aquí que l'any 1966, any del centenari de la fundació d'aquesta Casa, se'ns va acudir, a la comissió organitzadora de les festes del centenari, de demanar al senyor Grau i la seva filla Teresa que ens ajudessin a organitzar una exposició de roses per a la primera setmana del mes de maig. Van acceptar encantats i es va dur a terme una exposició d'aquelles que





fan història. Vam fer una crida als nostres socis que ens portessin roses dels seus jardins (n'hi havia tants, de jardins, a Horta!) La crida va ser ben acceptada i tothom es va afanyar a portar les millors flors, les més vistoses, les més perfumades, les més ben plantades! Quin bé de Déu de roses, des del blanc més transparent fins al roig moradenc: grogues, roses, taronja, fúcsia. I el perfum? Sembla mentida que una flor pugui embriagar-nos amb el seu dolç perfum.

Van venir floricultors del Prat, del Maresmes, d'Horta, per descomptat. Recordo un floricultor que ens va dir: sou uns afortunats, els hortencs, el vostre sòl té totes les qualitats necessàries per al cultiu de roses: bona terra, sol i aire. El roser no vol gaires carantines; deixeu-lo créixer, doneu-li espai i ell sol s'espavila. No li talleu les punxes, que són les seves ales i també la seva espina dorsal, les seves defenses. Us donarà flors a pleret. I és cert:

un roser pot donar dotzenes i dotzenes de roses: una tija que pujar erecta, plena de punxes com urpes d'ocells rapinyaires i al capdamunt una vulva, de primer petita, d'un verd blanc, que creixerà i, com la crisàlide es transformarà en papallona, aquella vulva verda anirà agafant els magnífics colors de la flor, el daurat, el rosa, el taronja, el roig...



Resumim: la primera exposició de roses va ser tan ben acollida que vam decidir fer-ne una cada any, la primera setmana de maig. Res de fer la competència a sant Jordi amb roses d'importació, roses roges conservades en frigorífics on perden el seu perfum. Les nostres roses eren dels nostres jardins, les més boniques de món!

La Teresa Grau es va casar amb en Diego Megías i van posar floristeria als baixos de casa seva, al carrer Campoamor. Durant molts anys van tenir cura de proveir de flors la nostra parròquia de Sant Joan d'Horta.

El senyor Grau es va morir. També va morir el senyor Megias. La Teresa, arribada la jubilació, va plegar el negoci de les flors. El seu fill segueix altres camins, és arquitecte.

Avui dia, al carrer Campoamor no hi ha ni una sola botiga.

Els jardins d'Horta són engolits pels blocs de pisos. Ja no els podem contemplar.

De ben segur que molts rosers continuen donant lluminositat i alegria en patis interiors.

Ara em pregunto: com és que a la Carme Oliva, dona d'idees fabuloses no se li ha acudit tornar a organitzar una exposició de roses la primera setmana de maig, abans d'emprendre alguna de les excursions que prepara pels nostres socis?

I, si no és la Carme, pot ser la gent jove d'aquesta Junta tan treballadora i dinàmica que tenim, encapçalada per la meva jove, la Núria Font.

Pensem-hi!

Dora Serra i Espada

AGORA
ESCOLA D'ART
FUNDADA L'ANY 1970
CANIGÓ, 57 - 08031 BCN
TEL. 934 283 371 - 660 060 375
(NITS)
MATRÍCULA
OBERTA
CLASSES PER A NENS I ADULTS.
PREPAREM PER A LA PROVA D'ACCÉS A LA U.B.
PINTURA. ESCULTURA. VITRALLS. RETAULE...
DIBUIX DEL NATURAL AMB MODEL VIU.

LIBERTY FLORS
FLORS DANTE
CARRER DANTE ALIGHIERI, 73
TEL / FAX 93 429 95 45
08032 BARCELONA
E-MAIL florsdante@florsdante.com

VI Setmana de Cinema Espiritual



Sota el lema «Els qui encara esperen», hem celebrat la sisena edició de la Setmana de Cinema Espiritual, una iniciativa dirigida per Mn. Peio Sánchez, que va tenir el seu origen en aquesta casa, tot i que ara, pel que fa a les sessions adreçades a les escoles, ja se celebra en moltes ciutats espanyoles.

Aquestes sessions matinals per a joves han estat novament un gran èxit, amb una assistència de més 3500 alumnes. Ens sentim molt orgullosos d'haver assolit una gran fidelització al llarg dels anys per part de moltes escoles —fet que demostra el grau de satisfacció del professorat— Des d'aquesta experiència, i tal com ja vam anunciar en l'anterior Butlletí, Els Lluïsos encetarà a principis de l'any vinent una nova proposta pedagògica amb el primer cicle de Cinema de Valors, obert a tot tipus d'escoles.



Pel que fa a les sessions obertes per a públic adult, aquest any hem provat amb fortuna el nou sistema de dedicar-hi dos caps de setmana consecutius en comptes d'una setmana natural, atesa la dificultat de moltes persones per a assistir de dilluns a dijous. Això s'ha traduït en un aforament sempre

ple, fet que ratifica, i això és una bona notícia, l'actualitat i potser també la necessitat d'un cinema que, més enllà de l'evasió i l'entreteniment, ofereixi també uns motius oberts a la transcendència.

D'aquesta manera, hem pogut reflexionar sobre el sacrifici i el lliurament als altres

a *Gran Torino*, els reptes de la immigració a *The visitor*, la força de l'esperança a *Slumdog Millionaire*, la lluita per la igualtat de drets a *Amazing Grace*, o la vida i obra de Sant Pau. Per la seva banda, Peio Sánchez va presentar un interessant recull de retrats positius de capellans en la història del cinema.

Des d'aquí, volem agrair a tots els espectadors la seva assistència, com també la dedicació dels presentadors i de tots els qui fan possible aquest esdeveniment.

Quim Casals



can paulet

fruites i queviures

C./ Tojo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com



Obres als carrers d'Horta

Mes d'agost.

Normalment és el mes del relax.

La gent va de vacances i la que es queda a la barriada, passeja tranquil·lament per carrers i places (de places en tenim molt poques).

Aquest agost del 2009 no és tranquil. Tenim la guàrdia urbana que ha de posar pau en-



tre els conductors que volen passar pel carrer Horta i no poden, pel carrer Pere Pau i no poden, per la baixada de la Combinació, i no poden, per Chapí i tampoc poden... Les màquines destrossa calçades treballen tot el dia faci calor de 30º o de 40º. Les motos fan filigranes

entre els vianants, les bicicletes estan aparca- des enmig del desgavell, intocables! La plaça Eivissa vessa d'homes, dones, joves, nens i nenes que volen prendre la fresca i xerrar de les seves coses i han de cridar perquè les mà- quines fan un soroll de mil dimonis.

Oh, que bonic és l'estiu! Oh, que agradables són les vacances!

L'escultura de la dama d'Eivissa, segueix



amb el barret a la mà, sense gosar saludar ningú. Com enyora la seva illa de la calma!

Mes de novembre.

Quasi s'han acabat les obres! Només queda acabar de polir el carrer Pere Pau.



Carrer Chapí



Plaça Eivissa



Ascensor

Ja tenim ascensor! Del carrer Lisboa a la plaça mirador de l'avinguda del Carmel, ja podem pujar amb ascensor. Va ser un dels actes més rellevants de la Festa Major, l'estrena d'aquest fòtil que tant desitjàvem.

Dora Serra

VIDA DE LES SECCIONS

Viatges

La Rioja

Terra de vinya i de blat. grans esglésies i monestirs amb altars barrocs. cellers centenaris i de molt moderns. Això és el que vam veure la colla de gent del Lluïsos capitanejats per la Carme i en Josep, que vam passar uns dies en aquesta bonica autonomia.

Com sempre, la companyia i el bon humor de tots plegats van ser la nota dominant i molta alegria, acompanyada d'alguns traguet de vi d'aquesta terra que sap treballar-lo tan bé i que ha fet que el nom de la Rioja sigui conegut arreu del món.



Aquest cop sí que hi ha foto!
Mireu que som macos!

Maria Franquesa

Un recorregut per La Rioja Setembre 2009

15/9 = 55 persones disposades a gaudir d'uns dies de recorregut turístic per una regió d'Espanya, poc coneguda per a molts de nosaltres, especialment per la seva faceta enològica, cultural i paisatgística.

Primera visita al Monestir de N^a Sra. de Rueda, situat a prop de Sástago (Saragossa). El nom li ve de l'enorme roda o sínia que alimentava d'aigua el monestir. Dinem al Parador del Monestir i tot seguit seguim el viatge fins a l'hotel Ciutat d'Haro, on ens allotjarem durant tota l'estada.

16/9 = La Rioja és la comunitat espanyola més petita, que es distingeix pel cultiu del vi, que va ser importat pels romans en el segle II AC. El clima atlàntic-mediterrani hi té molt a veure en la qualitat final.

A Briones, visitem el museu de la Fundació Dinastia Vivancos. Aquí se'ns explica el procés d'elaboració del vi de Rioja, podem contemplar el Jardí de Baco amb més de 200 varietats de ceps i una vista panoràmica paisatgística típica de La Rioja amb la Vila de Briones ubicada en un turó. Tot seguit ens hi arribem, una ciutat murallada que va tenir l'origen en una de les 4 torres de defensa dels comtes d'Haro. Fem una volta pels carrers de la Vila i visitem l'església de N^a Sra. de l'Assumpció, edifici del segle XVI en estil renaixement i una airosa torre de l'anomenat estil de Rioja.

A la tarda fem una visita a la ciutat d'Haro: l'estació Enològica, l'avinguda principal, el parc, la plaça de Sant Agustí, observem alguns palaus, com el de Bendanyos, renaixentista, un altre dels comtes d'Haro, etc. Ens arribem a la Plaça de la Pau, en el centre de la qual hi ha un quiosc de música, davant l'edifici de l'ajuntament, al darrera, una torre defensiva avui museu d'Art Contemporani, el carrer de St. Tomàs i la parròquia del mateix nom, declarada Monument Nacional és d'estil gòtic tardà. Els carrers que van de la plaça de la Pau fins a la parròquia s'anomenen el barri de la "Herradura", on hi ha tot de bars, en els quals es poden degustar els típics "pinchos" i, naturalment, el vi.

17/9 = San Millan de la Cogolla. El Sant va decidir dedicar la seva vida a Déu, retirant-se a unes coves properes a Berceo. La seva santedat i popularitat era tal que el van nomenar abat del Monestir, que van anar construint a partir de les coves: Suso, (el de dalt, vocable derivat de llatí). La seva veneració va arribar a fer que el Monestir es quedés petit i per això el rei Sancho Garcia va fer construir-ne un altre: Yuso (el de baix). Fem una visita als dos monestirs.

A la tarda ens esperen a les Bodegas Bilbainas un dels cellers més coneguts d'Haro i que avui en dia s'ha unit a Codorniu, de la família Raventós

18/9 = Burgos, fora de La Rioja, però que val la pena visitar. Anem a la catedral, d'estil gòtic del segle XIII dedicada a l'assumpció de la Verge. Ja des de fora es pot contemplar la grandiositat i bellesa de l'edifici, les torres bessones i la porta de St. Maria. Entrem i primer visitem l'escala daurada en el més pur renaixement italià i, al costat de l'escala, hi ha una carrossa de plata (200Kg) i a sobre una custòdia d'or. Són prop de les onze i anem a observar "El Papamosques" ninot molt popular que obre la boca mentre toquen les hores. Seguim visitant meravelles com: els vitralls, la capella de Sta. Anna, amb una tomba d'alabastre. En la nau central podem admirar la majestuositat del temple, la puresa del gòtic. En l'altar major hi ha un magnífic retaule del s.XVI dedicat a la Verge. Un gràfic descriu la genealogia del Cid que demostra l'ascendència d'aquest personatge en la major part de la reialesa europea. Entrem al Museu i visitem la Capella, finalment baixem al claustre baix a on contemplem una maqueta de la catedral.

Fem una visita panoràmica per Burgos: vocejant el riu Arlanzón, el passeig de l'Espolón, el passeig de la Isla, el teatre Principal, el museu de l'Evolució Humana, encara en construcció, l'estàtua del Cid, l'avinguda del Campeador, el sortidor dels dofins, etc.

Ràpidament anem a fer la visita a la cartoixa de Miraflores. Va ser fundada pels pares d'Isabel la Catòlica en el s. XV en estil gòtic. Presideixen la façana els escuts de Castella i Lleó i el rei fundador Joan II. Actualment hi ha 23 monjos que "ora et labora" treballen a l'horta i fan treballs manuals, com rosaris de pètals de roses. La visita ens meravella.

19/9 = Nájera, que va ser cort del reialme de Nájera-Pamplona durant el s. X i XI. En el s.XV el rei Garcia Sánchez fa construir el Monestir de Sta. Maria la Real, d'estil romànic-mossàrab. Claustre dels Cavallers, considerat el més bonic de La Rioja, el Panteó reial, renaixentista, amb la tomba de Doña Blanca de Navarra d'estil romànic, visitem el Panteó de los "Infantes".

Ara cap a Cañas per visitar l'Abadia, que ja de lluny es destaquen els finestrals d'alabastre. Es tracta d'una Abadia Cistercenca d'estil gòtic de monges de clausura.

20/9 = Logroño, capital de la Rioja. Arribats a la plaça del Marquès de Murrieta, el primer que va exportar vi a Iberoamèrica. Una panoràmica per la ciutat, passant per la Gran Via, el passeig anomenat de l'Espolón, el riu Ebre passant pel pont de Pedra, antic camí de Santiago, la muralla del s. XVI i ja al centre, l'antic convent de la Mercè que després de la desamortització de Mendizábal va quedar abandonat i el polític Sagasta, fill del país, en el s.XIX hi va imposar una fàbrica de tabacs, ara biblioteca; en altres dos edificis del conjunt, s'hi allotja el Parlament i un centre cultural. En la plaça de St. Agustí, el palau neobarroc de Correus i el Museu de La Rioja, d'estil barroc a on va viure el general Espartero, el carrer Laurel i rodalies, plens de gom a gom i zona de tapes, pinxos i vins, allí ens creuem amb una xaranga que ens fa ballar, el passeig de l'Espolón des d'on ens dirigim a una plaça del Mercat en la qual es troba la Catedral, Santa Maria la Redonda, del s.XVI Ja a la tarda, fem la visita a Santo Domingo de la Calzada, vila d'uns 7000 h., situada a l'extrem occidental de La Rioja i al costat del riu Oja. La porta dels pelegrins. La Catedral, la visitem: diverses capelles, com la de Sant Pere i Sant Pau, d'estil romànic amb elements gòtics. La capella del Retaule Major va ser la darrera obra del gran artista Damià Forment, i és una de les millors del renaixement espanyol. Contemplant-la, dona la impressió com si es tractés d'un teatret en el qual es moguessin les figures. El cor, S. XVI, és una obra plateresca amb relleus als respatlles de 33 cadires altes i 26 baixes...

21/9 = Visita a la Rioja alabesa, al celler de Bodegas del grup Domech; la ciutat de Laguardia, medieval i murallada, església de N^a Sra. de los Reyes, d'estil gòtic tardà, amb un pòrtic de pedra policromat que s'ha conservat intacte al llarg dels anys. A l'interior podem gaudir en l'altar major d'un retaule policromat, amb escultures de Crist i la Verge En sortir de l'església veiem una placeta que ens crida l'atenció per les dues taules amb escultures metàl·liques d'estris de viatge, que és obra d'un artista contemporani i que anomena "El viajero". Fem una volta pels carrers de la vila. També ens arribem a un esplèndid mirador.

VIDA DE LES SECCIONS

A la tarda visitem la vila d'Ezcaray, situada a la part alta del riu Oja. És un poble petit però ara molt turístic, per la proximitat del l'estació d'esquí de Valdezcaray.

Després de sopar la direcció de l'hotel, donat que és el darrer dia de la nostre estada, ens obsequia amb una sessió de màgia.

22/9 = Comiat i direcció a Barcelona, però fent una parada a Saragossa. Visita de l'Alfajeria, declarada patrimoni de la humanitat, Consisteix en un conjunt de tres palaus: l'islàmic, el cristià medieval i el dels Reis Catòlics. Catedral de Sant Salvador (La Seo) i alguns fins i tot la Pilarica.

Una vegada més, una excursió del Centre, en que la bona organització, encapçalada per la Carme i en Josep, ens ha fet gaudir d'uns dies fantàstics. Hem pogut admirar una regió, potser no molt espectacular quant a paisatge, però sí d'una gran riquesa cultural i artística.

Manel Ferrer

Les persones que vulguin el resum de l'excursió detallada minuciosament, que la demanin a secretaria. Aquí n'hem fet un extracte



La Caseta de l'Alba
Merceria - Taller labors - Escola de Patchwork
Cortines - Confeccions a mida

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

Esbart Folklòric d'Horta

Aquest cop, el grup de pares de l'esbart va viatjar fins els peus de l'emblemàtica muntanya de Montserrat, al bell mig del poble de Monistrol, en el marc de les festes de la coca i el mató.

Reunits un bon grup de dansaires d'arreu de Catalunya a la plaça principal del poble, van anar desgranant tot un seguit de balls, uns de més moguts que d'altres, que van amenitzar-nos el dia que —tot sigui dit— va ésser esplèndid, amb un sol radiant i una temperatura molt agradable, la qual cosa va ajudar a que l'afluència de públic fos nombrosa i l'espectacle fos d'allò mes lluït.

Tot el poble bullia d'activitat, amb parades d'artesans, diferents mostres molt variades, i fins i tot l'enlairament d'un globus i una mostra de cavalls i carruatges. Aprofitant l'avinentesa, el nostre grup es va dedicar, un cop acabats els balls, a fer un tomb pel poble de paradeta en paradeta, fent que ens sortís un matí "rodó".

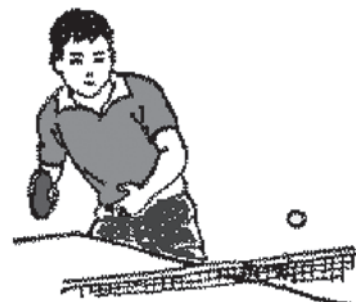
Potser l'únic detall un pel trist, era el veure la poca presència de gent jove en els diferents grups d'esbarts. Es per això que els animem que s'uneixin al nostre grup a fi i efecte que les nostres tradicions no quedin en l'oblit.

Antoni F. Araujo

Tennis de Taula

Una nova temporada acaba de començar i ja en són.....unes quantes. Tres són els equips que aquest any representaran els Lluïsos d'Horta. L'equip de 3a de veterans, que va quedar a una plaça de l'ascens, finalment ha aconseguit l'ascens, a causa d'una vacant d'un equip de 2a.

L'equip de Divisió d'Honor Catalana ha pujat també a la Superdivisió Catalana també per una vacant en aquesta categoria; per tant, estem a la màxima categoria catalana i classificats per jugar la 3a. Nacional el proper mes de maig. De moment, els resultats ens estan acompanyant.



També hem començat l'escola de tennis taula per a nens i nenes els dilluns a les 17.30h. Si algú estigués interessat podríem fer un altre grup. Actualment son 5 els nens inscrits i esperem consolidar aquesta activitat al llarg del present curs.

Per la Festa Major, en la festa al carrer, va haver-hi molta gent que es va acostar a fer unes partidetes.

Recordeu que si voleu practicar una mica, a <http://www.ittf.com/Games/game.htm>, podreu jugar contra figures mundials.

Actualment, la nostra secció es compon de 15 jugadors federats i 5 jugadors més que practiquen aquest esport en el nostre local.

Si no ens trobeu a la sala, sapigueu que ens podeu trobar a l'adreça electrònica tennistaula@lluïsohorta.cat on podeu consultar-nos qualsevol cosa.

Vespres de Jazz



El passat dia 17 d'octubre del 2009 es va iniciar la II-Temporada de Vespres de Jazz, als Lluïsos d'Horta, amb un concert del grup Black Coffe Quartet, amb una bona presència de públic a l'escenari del Lluïsos. La Sònia Ratera a

la veu, L'Albert Caire al piano, el Cèsar Garrido al baix i el Christian Serra a la bateria, ens van fer gaudir d'un magnífic concert inaugural.

Els qui no els veu poder gaudir en directe, teniu l'oportunitat de sentir-los per Internet a www.myspace.com/blackcoffequartet, on podreu comprovar el que us veu deixar perdre.

Però no patiu, teniu noves oportunitats, ja que, després de l'èxit obtingut en la primera temporada, teníem moltes ganes d'iniciar aquesta segona temporada i esperem poder comptar amb la vostra presència en els propers concerts programats.

9 són els concerts programats per aquest any.

- 17-10-2009 Black Coffee Quartet
- 21-11-2009 Barnouche
- 12-12-2009 Hot Dog

- 16-01-2010 Pep Rius Trio (Amb la presentació de nou disc)
- 20-02-2010 Sunny Side Trio Amb Thierry Courault
- 20-03-2010 Laia Porta Trio. Amb Publio Delgado i Francesc Puig.
- 17-04-2010 Grup pendent de confirmació.
- 16-05-2010 Grup pendent de confirmació.
- 12-06-2010 Grup pendent de confirmació.

Veniu a compartir amb nosaltres una estona de bona música en un ambient molt acollidor, tot gaudint d'una copa de cava. Sumarroca, naturalment.

Us esperem !!!!!

Josep Magrans i Breu



Secció de Teatre

Les Cunyades - 1 Més que cunyades...

L'obra de *Les Cunyades* ens ha ensenyat, La tots els que hi hem participat, que, amb treball dur i il·lusió, tot és possible.

Aquesta obra va començar amb molts dubtes, i ha estat un repte molt gran. Part de les actrius, era el primer cop que trepitjaven un escenari. Moltes d'elles ni tan sols es coneixien i era una obra que demanava molta "empatia" entre totes elles i un bon grau de concentració.

VIDA DE LES SECCIONS

A aquestes mancances, se li van sumar algunes baixes de primera hora, i d'altres d'última hora que van fer que el projecte requerís, un sobreesforç, a l'esforç que ja de per sí requeria el fet de fusionar un grup tant heterogeni.

No va ser gens fàcil per a ningú, i va requerir d'un parell de "cupons" per a aconseguir el que es va aconseguir.

Abans i durant les representacions, entre bambolines, no van faltar els nervis del principi, els mareigs per la tensió acumulada i, inclòs, els plors per la responsabilitat de no fallar a les companyes d'escenari.

Les actrius novelles es van lluir amb papers amb molt de diàleg i, dalt de l'escenari, van demostrar que hi tenen molt a dir en el futur.

Les actrius veteranes van regalar-nos amb el seu compromís, serietat i professionalitat, fent que tothom s'empeltés d'una filosofia de treball i d'un *savoir fer* que va arrossegar tothom

I què hem de dir de la sort de tenir un company i amic, que ens va fer gaudir d'una meravellosa coreografia, en l'escenificació de *l'oda al Bingo*, i de la gent que no va aparèixer sota l'escalfor dels focus sinó més aviat darrera d'ells.

Per acabar, seria un error deixar d'esmentar el gran treball realitzat per les dues meravelloses donetes que, sota la seva direcció, van aconseguir que *Les Cunyades* fossin, més que Cunyades.

Salut i llarga vida al Teatre !!!

Jordi Lorente

Les Cunyades - 2

Gelosia, enveja, hipocresia i, fins i tot, gavorriment, són els sentiments que, barrejats amb la rutina diària d'un grup de dones, surten a la llum en el transcurs d'una reunió organitzada per una d'elles.

El motiu: el premi obtingut d'un milió de cupons per l'amfitriona en un concurs i que li dóna l'oportunitat d'aconseguir tot un seguit d'estris de la llar, suficients per omplir-li la casa sencera.

Els cupons, cosa habitual en la dècada dels 50, anys en què s'ambienta l'obra, són el motiu pel qual la guanyadora del premi reuneix a casa seva a germanes, veïnes i amigues amb

la finalitat que l'ajudin a enganxar-los en les cartilles corresponents, el que dona peu que aflorin tota classe de sentiments entre elles, tot començant amb l'avorriment de la rutina del dia a dia per anar desgranant al llarg de la representació les frustracions, neguits i resignació de cadascuna, i acabar quasi totes elles, amb un sentiment d'enveja prenent-li els cupons guanyats en el concurs.

La presentació dels sentiments de les dones es fa amb tota una sèrie de petits monòlegs amb la resta de personatges en segon terme, i és aleshores quan veiem l'excel·lent representació del grup amb tot un seguit d'expressions gestuals que no ens deixen indiferents, ja que reflecteixen en tot moment la situació del moment; així, ens trobem amb la filla rebel, l'adolescent embarassada sense desig, la veïna amb aires de grandesa, la germana envejosa i criticaire, les amigues hipòcrites perquè una d'elles té l'atreviment d'anar a una sala de festes, la jove que tot i havent de cuidar la seva sogre, la maltracta fins i tot físicament, l'altra germana amargada per la mala vida portada malgrat que totes pensen que porta una vida llibertina... etc.

No ens deixa de sorprendre el fet que, malgrat que la situació en molts moments resulta trista i angoixant, hagin pogut donar-li un toc d'humor i ens hagin arrancat més d'un somriure i alguna rialla, en especial amb les expressions de la vella impedida i en l'escena d'una sessió de bingo.

En resum, un obra molt ben portada, i amb el detall que tant la direcció com la interpretació era a càrrec únicament de dones.

Antoni F. Araujo

REFRANYS

Compte amb la xica espurna, mestre Falgueres, que ella és la gran marassa de les fogueres

Desenganya't, Joan Feliu, mai no podràs aconseguir que visquin plegats gebre i caliu: o el caliu enaigua el gebre, o el gebre apaga el caliu.

Qui menja cols, Cabirol, és molt just que pugui a cols.

(Extret del llibre de Víctor Català *Quincalla*)

Grup Fotogràfic d'Horta

XLVII Concurs Nacional de Fotografia. Trofeu *LLIRI DE SANT LLUIS*

Veredict:

- Obres presentades: 148 de 50 autors.
- PREMI D'HONOR: Títols: **Mural 1, Mural 2 i Mural 3.**
- Col·lecció de **M. Teresa Tarabal i Esteve** de Barcelona. Sòcia FCF 512/4.
- PRIMER PREMI: Títol: **Maestro**, de **Miguel Parreño Méndez** de Barcelona. Soci FCF 1288/1.
- SEGON PREMI: Títol: **Karen**, de **Juan Manuel Gago Grau** de **Montcada i Reixac.**
- TERCER PREMI: Títol: **Nit de Foc n. 3**, de **Moisès Serra Martí** de Sabadell.

Classificació Social:

- PRIMER PREMI: Títol: **Wadi Rum 1**, d'**Ernest Sitjà i Franquesa.**
- SEGON PREMI: Títol: **El Fanal**, de **Carme Ballesté Piqué.**
- TERCER PREMI: Títol: **Bilbao 2**, de **David Serra Rebassa.**

Perquè consti, signen:

Pilar Masbernat Capdevila
Emili Sancha Asenjo
Juan Serrano Zaroa

Exposició fotogràfica d'en Jaume Caminal

El passat vint-i-set de novembre es va inaugurar l'exposició de fotografies organitzada per en Jaume Caminal. Una quarantena de fotos presentades cronològicament repassaven la història d'Horta, des dels inicis del segle vint fins als anys vuitanta. Totes les fotografies exposades representen un gran valor històric. Algunes provenen de donacions desinteressades de veïns d'Horta i altres són fetes pel mateix Jaume.

L'exposició va estar oberta una setmana i en tot aquest temps van ser moltes les persones que la van anar a veure. Tothom tenia algun racó per reconèixer, un veí o un familiar per veure, etc. Aquest èxit de visitants ja ha animat en Jaume per a preparar-ne una altra (i ja en seran unes quantes) per al proper setembre, ja que de material no n'hi manca. Una feineda que val la pena, ja que tots en gaudim.

Ernest Sitjà



AQUEST MÓN TAN NOSTRE



Llegit als diaris durant els mesos de juliol, agost, setembre i octubre de 2009:

Juliol de 2009

100 anys de la Setmana Tràgica.

Ara fa 100 anys, Barcelona i part de la Catalunya industrial van esclatar en flames. A partir



d'una vaga general convocada per la federació sindical Solidaridad Obrera per impedir l'embarcament de reservistes cap a la guerra del Marroc, el dilluns 26



de juliol del 1909 va començar a Barcelona i a diverses poblacions industrials un moviment insurreccional que aviat va resultar incontrolat i clarament anticlerical, amb el resultat de la crema

indiscriminada d'esglésies, convents, monestirs, escoles, asils i tota mena de dependències eclesials.

30-07-1909: incendi de l'església vella d'Horta i de les "Dominiques".

Un jutge investiga si la fundació del Palau ha desviat diners.

Fèlix Millet: "No hi ha res de res, tot quedarà aclarit"

Millet plega del Palau de la Música reconeixent "errors"

Agost de 2009

Mor l'etòleg Jordi Sabater Pi, descobridor del Floquet de Neu.

La nau central de la Sagrada Família s'acabarà de tancar el setembre de l'any que ve i ja es podrà inaugurar com a temple pels voltants de la Mercè. Quan s'inauguri el temple, continuarà en servei la cripta que hi ha en el subterrani on es va fer la primera missa el 1885 i funciona com a parròquia des del 1930.

L'arquebisbat de Barcelona ha demanat oficialment que Benet XVI presideixi la missa solemne d'inauguració del temple.

Fonts eclesials assenyalen la importància del testimoni de fe que sempre va donar l'arquitecte. I ressalten que en la seva figura, a més del seu mestratge professional, hi conflueixen virtuts com la humilitat, la pobresa, el respecte per la natura i el desig que els seus edificis no fessin ombra a l'obra de Déu, com queda clar a la Sagrada Família, que va voler que fos un metre més baixa que Montjuïc.

L'economia d'Alemanya i França torna al creixement.

L'Íbex ha pujat prop d'un 60% en cinc mesos mentre l'economia espanyola cau un 4,1% el segon trimestre, la pitjor dada en 40 anys.

Setembre de 2009

Els Castellers de Vilafranca van descarregar per primera vegada d'espectacular 3 de 9 amb l'agulla. L'intent sobre el 3 de 9 amb l'agulla va pujar sòlid, amb les mides correctes i a un ritme adequat. En el moment de traspasar l'estructura del tres, però, el castell va patir una batzegada que va estar a punt de fer saltar el pom de dalt, però la situació es va salvar.

A partir d'aquí, la veritat és que el tronc va controlar perfectament la baixada. Sola damunt la pinya, l'agulla va fer-hi la resta per donar als verds un altre èxit històric.





El president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, ha donat ordres a l'Advocacia de l'Estat perquè intenti aturar el referèndum sobiranista convocat a Arenys de Munt.

El jutjat prohibeix la consulta però Arenys de Munt la manté.

De la Vega situa la consulta d'Arenys fora de la Constitució.

Massacre de l'OTAN a l'Afganistan.

Un bombardeig de les forces internacionals contra els talibans mata almenys 90 persones, entre elles molts civil.

Lliçó de democràcia a Arenys. El sí arrasa amb el 96% i un 41% de participació.

Els resultats van ser inapel·lables: el sí va rebre el suport d'un 96,33% dels votants (2.569); el no el 2,28% (61); els blancs van ser l'1% (29), i els nuls el 0,4% (12).

Davant la impossibilitat de celebrar la consulta a la Sala Municipal, on estava prevista inicialment, per la decisió judicial que impedia a l'Ajuntament involucrar-se en el procés, les cinc urnes del col·legi electoral es van instal·lar a l'ateneu del poble, el Centre Moral.

Millet esquivava la presó.

Adéu a unes mans prodigioses. Mor als 86 anys Alicia de Larrocha, un dels referents musicals més importants de Catalunya, sempre vinculada a la seva ciutat natal, on va continuar la tasca educativa d'Enric Granados.

Nascuda el 1923, als 6 anys ja es va estrenar en un escenari, concretament durant l'Exposició Universal barcelonina del 1929.

Alemanya gira a la dreta Merkel guanya els comicis i anuncia un govern de coalició amb els liberals. Els socialdemòcrates s'enfonsen i passen a l'oposició.

Un 43% dels mestres són nous aquest curs al seu centre. El concurs de trasllats i les últimes convocatòries d'oposicions augmenten els desplaçaments a les escoles i instituts. La inestabilitat de les plantilles dificulta la consolidació dels equips docents i el lideratge de projectes.

El Tricicle celebra tres dècades damunt dels escenaris.



Octubre de 2009

Telma Ortiz Rocasolano, nova subdirectora de projectes del departament de relacions internacionals de l'Ajuntament de Barcelona, cobrarà 54.958 euros anuals + complements. L'Ajuntament ha justificat el fitxatge de la *germaníssima* per la "seva amplia experiència en el camp de les relacions internacionals". El càrrec de subdirector del departament de relacions institucionals no existia i s'ha creat per a ella.

Tortell Poltrona: 35 anys fent de pallasso. Que Bestiaaaa!!!!

50 anys, per Tutatis!

Astèrix, l'heroi gal creat pel dibuixant Albert Uderzo i el guionista René Goscinny, compleix 50 anys..

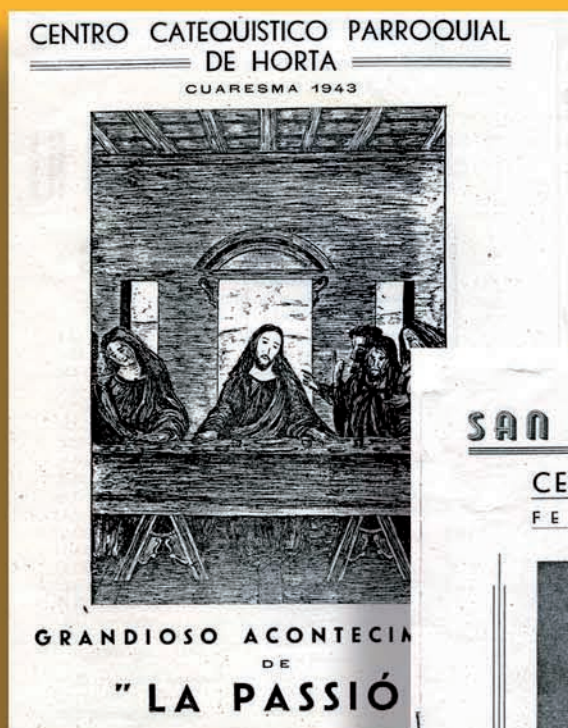
El 29 d'octubre del 1959 es van començar a publicar les aventures d'Astèrix i Obèlix al número 1 del setmanari *Pilote*.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu



Documents històrics dels Lluïsos d'Horta (1866-2009)

1943



1944



1945

